

Armada bo začela pobirati očete

Washington. — Očetje, ki so v uniformi. Armada jih bo začela pobirati v avgustu ali septembru in jih bo nabirala do decembra, ko bo narasla armada na 10,900,000 mož.

Do konca tega meseca bo večina že izčrpana lista samskih novincev. Armada bo štela ob tem času 9,200,000 mož. Od 1. julija do konca decembra bo vzel armada mesečno po 300,000 novincev. Tisti oženjeni moški, ki ob koncu leta ne bodo v uniformi, imajo lepo priliko, da ne bodo nikdar klicani.

Škotski vojuni so izdali Japoncem stanje ameriškega ladjevja na Havajih

Washington. — Urad za vojne informacije zdaj objavlja, kako nemški vojuni pomagali pri pripravi napad na Pearl Harbor 7. decembra 1941. Izmed teh, Julius Otto, je bil od vojaškega solom v februarju 1942 obsojen, toda pozneje je bila obsodba spremenjena v leto. On je bil spoznan krivim, pet dni pred napadom na Pearl Harbor izdal Japoncem, ameriških ladij se nahajajo v pristanišču in kako so uspešno, ki so bili spoznani krivim, napadstva, so člani Kuehn in sicer njegova sin in ena hči iz njegovega zakona. Ti so zdaj je treba plačati obrok na davke

Je treba plačati obrok na davke

Washington. — Urad za vojne informacije zdaj objavlja, kako nemški vojuni pomagali pri pripravi napad na Pearl Harbor 7. decembra 1941. Izmed teh, Julius Otto, je bil od vojaškega solom v februarju 1942 obsojen, toda pozneje je bila obsodba spremenjena v leto. On je bil spoznan krivim, pet dni pred napadom na Pearl Harbor izdal Japoncem, ameriških ladij se nahajajo v pristanišču in kako so uspešno, ki so bili spoznani krivim, napadstva, so člani Kuehn in sicer njegova sin in ena hči iz njegovega zakona. Ti so zdaj je treba plačati obrok na davke

Mednik je podpisal za posojilni sklad

Washington. — Predsednik mednikov je podpisal predlog, ki ga dodatnih \$6,273,629,000 posojilni sklad, iz katerega bodo zavezniki razne potrebe vojno.

Nove ure v lekarni

Med Drug Co. 15702 Washington. — Urad za vojne informacije zdaj objavlja, kako nemški vojuni pomagali pri pripravi napad na Pearl Harbor 7. decembra 1941. Izmed teh, Julius Otto, je bil od vojaškega solom v februarju 1942 obsojen, toda pozneje je bila obsodba spremenjena v leto. On je bil spoznan krivim, pet dni pred napadom na Pearl Harbor izdal Japoncem, ameriških ladij se nahajajo v pristanišču in kako so uspešno, ki so bili spoznani krivim, napadstva, so člani Kuehn in sicer njegova sin in ena hči iz njegovega zakona. Ti so zdaj je treba plačati obrok na davke

Je zadnji dan za

Washington. — Urad za vojne informacije zdaj objavlja, kako nemški vojuni pomagali pri pripravi napad na Pearl Harbor 7. decembra 1941. Izmed teh, Julius Otto, je bil od vojaškega solom v februarju 1942 obsojen, toda pozneje je bila obsodba spremenjena v leto. On je bil spoznan krivim, pet dni pred napadom na Pearl Harbor izdal Japoncem, ameriških ladij se nahajajo v pristanišču in kako so uspešno, ki so bili spoznani krivim, napadstva, so člani Kuehn in sicer njegova sin in ena hči iz njegovega zakona. Ti so zdaj je treba plačati obrok na davke

Grdina na oddihu

Washington. — Urad za vojne informacije zdaj objavlja, kako nemški vojuni pomagali pri pripravi napad na Pearl Harbor 7. decembra 1941. Izmed teh, Julius Otto, je bil od vojaškega solom v februarju 1942 obsojen, toda pozneje je bila obsodba spremenjena v leto. On je bil spoznan krivim, pet dni pred napadom na Pearl Harbor izdal Japoncem, ameriških ladij se nahajajo v pristanišču in kako so uspešno, ki so bili spoznani krivim, napadstva, so člani Kuehn in sicer njegova sin in ena hči iz njegovega zakona. Ti so zdaj je treba plačati obrok na davke

V Ohio preti pomanjkanje mleka, jajec in perutnine, ker ni dovolj krme

Columbus, O. — Ohijskim farmarjem preti pomanjkanje krme za živino in perutnino, vsled česar je nevarnost, da bo tudi veliko pomanjkanje mleka, jajec in perutnine. Glavni vzrok temu je pomanjkanje krmne. To se pravi, krmne je še, toda leži v skladiščih, kjer čaka na boljše cene. Danes je določena cena \$1.05 bušelj.

Farmarji zdaj raje krmijo s koruzo prašiče in živino, kot bi jo prodajali za krmo in pičker jim tako več prinese. Vlada bo morala v tem oziru v kratkem nekaj storiti.

Senat je za to, da se pomaga okupiranim deželam predno lakote poginejo

Washington. — Senator Gillette iz Iowe je izjavil, "da bo mnogo naših zaveznikov v okupiranih deželah lakote pomrlo, predno jih bomo osvobodili," zato je svetoval, naj senat po hiti s preiskavo, da se pošlje hrana v dežele, ki jih je osišeč zasedlo.

Ohijski senator Taft in Gillette iz Iowa sta vložila pri odseku za tujezemске zadeve resolucijo, ki pozivlje vlado Zed. držav, naj se pridruži Angliji, Švedski in Švici za organiziranje mednarodnega reliefnega sistema za prehrano.

Dva voditelja stavke sta odslovljena

Cleveland, O. — Vodstvo pocestne železnice je suspendiralo iz službe dva uslužbenca, ki sta vodila stavko predzadnje nedelje. Dva nadaljna uslužbenca sta bila suspendirana za 30 dni, eden je bil postavljen na rezervno listo za 10 dni, štirje pa za 7 dni.

Vsi ti so bili pronajdeni krivim, da so vodili neavtorizirano stavko pri pocestni železnici. Odslovljena sta bila Henry Bubenheim, stanujoč na 12815 St. Clair Ave. in Benedict Lechowicz, stanujoč na 1292 E. 169. St.

Hranite omot od knjige A

Tisti, ki imate gazolinsko knjigo A in iz katere ste porabili že vse k u p o n e, ne vrzite knjige proč. Omot boste potrebovali, kadar boste napravili prošnjo za novo knjigo. Po 21. juniju se bo že lahko napravilo prošnjo za novo knjigo, dočim sedanja poteče 21. julija.

Naši
vojaki

Mrs. Mary Traven iz 11202 Revere Ave. nam sporoča, da se je objavilo od vajakov njen soproj Ciril, ki pošilja vsem znancem in prijateljem najlepše pozdrave ter se jim priporoča za kako kartico. Njegov naslov je: Pvt. Cyril Traven, Co. A, 692nd Eng. Base, Shop Bn. Camp Edwards, Mass. Ciril je brat Maksa Travena, gl. pomožnega tajnika SDZ in Travnoje Ančke, ki je uslužbenca pri jug. informacijskem

Da bi jim le ne zmanjkalo rjuh

Ko se je vdalja italijanska garnizija na otoku Lampedusa, je razobesila toliko belih zastav oziroma belih rjuh, da je izgledalo, kot bi bil ves otok ena sama zeheta. Očividno so, se italijanske garnizije dobro založile z belimi rjuhami za vsak slučaj.

Za pomoč domovini!

No, trije tisočaki so že pod streho! Barometer, kot vidite, je poskočil nad številko \$3,000, in zdaj bomo videli, če bo kaj dobro "pripekalo," da ga bomo v kratkem spravili na \$4,000.

Anton Grdina, glavni blagajnik Pomožne akcije slovenskih župnij poroča da je prej en ček za \$100 in enega za \$25. \$100.00 je darovala družba Slovenski narodni dom na 80. cesti v Newburgu, kar je zares častno darilo. \$25.00 je pa darovalo društvo sv. Lovrenca št. 63 K. S. K. J., ki se je tudi dobro izkazalo.

V našem uredništvu so pa darovali za ta sklad: Društvo sv. Ane št. 4 SDZ \$10; po \$5 so prispevali: Mrs. Frances Kováčič, 830 E. 237. St., Euclid, O., družina Oražem iz 6326 Carl Ave., Mr. in Mrs. Frank Perme, 1133 Norwood Rd., Jennie Lauslin, roj. Kordiš, 1071 E. 61. St., neimenovana, Frank Kepic, 1741 E. Hame Ave., East Cleveland.

Frank Kutner, 1351 Penkurst Rd. je daroval \$3, po \$2.00 sta darovali: Mrs. Frances Mihelič, 1150 E. 61. St. in Mrs. Terezija Zakrajšek, 1053 E. 72. St. Skupaj \$47.00.

Gl. blagajnik izkazuje \$3,020.63 pri nas nabrano \$47.00, torej skupaj na banki do večeraj \$3,067.63.

Iskreno se zahvaljujemo vsem dobrim srcem za darove, s katerimi bomo otrli vsaj nekaj solz našim bednim v stari domovini.

Iz bolnišnice

Iz Mt. Sinai bolnišnice se je vrnila domov Mrs. Mary Smolko iz 1564 E. 34. St. Prijateljce jo zdaj lahko obiščejo doma.

Zavezniki so zdaj udarili na Sicilijo

V okraju so postavili nadzornike za cene raznim živilom

Urad za kontrolo cen je imenoval v vsakem izmed 29 odborov za racioniranje poseben odbor, ki bo pazil, da se trgovci v dotičnem okraju točno držijo od vlade postavljenih cen.

Odbor bo imel nalogo, da obvešča trgovce v svojem okraju o novih postavnih cenah obenem bo pa zasliševal pritožbe od strani odjemalcev, če so za kak predmet preveč plačali.

Kadar potrebuje trgovec kako informacijo glede cen, naj se obrne na ta odbor. Naslovi so isti, kot za druge odbore, ki nadzorujejo racioniranje raznih stvari in katerih je 29 v okraju Cuyahoga.

Izpred vojaškega sodišča v Ljubljani

(Jutro, dne 25. marca 1943 v izvirnem besedilu). "Vojaško vojno sodišče Vrhovnega poveljstva Oboroženih sil Slovenije-Dalmacija, odsek Ljubljana, je izreklo naslednjo sodbo v zadevi proti

Mikliču Ignaciju, sinu Ignacija in Ponikvar Magdalene, rojenemu v Vidmu 11. maja l. 1909, bivajočemu v Vidmu, nahajajočem v begstvu.

Obtožen je bil: a) prevratne združbe, ker je na Cesti pri Vidmu in na področju Korinja v neugotovljenem času do 10. novembra l. 1942 sodeloval pri združbi, naperjeni za nasilni prevrat političnega, gospodarskega in družabnega reda v državi;

b) pripadništva oboroženemu krdelu, ker je v istih okoliščinah sodeloval pri oboroženem krdelu ustanovljenem z namenom izvrševanja zločinov proti varnosti države;

c) nedovoljene nošne orožja in municije, ker je v zgoraj omenjenih okoliščinah nosil orožje in strelivo brez dovoljenja merodajne oblasti.

Iz teh razlogov je sodišče Mikliča Ignacija spoznalo za krivnega pripisanih mu zločinov in ga obsodilo v dosmrtno ječo z vsemi zakonitimi posledicami, vključno trajni preklje opravljanja javnih služb ter zakoniti preklje za ves čas kazni, na plačilo razpravnih stroškov in vzdrževanja v zaporu.

Rommel zdaj nadzoruje utrdbe v Franciji

London. — Nemški feldmaršal Rommel je došel v Francijo, kjer bo popolnoma reorganiziral obrežno obrambo proti invaziji. Tako poroča radio iz Alžira. Rommel je pregledal obrambna dela na Korziki, Sardiniji in Siciliji.

Sedem minut je bilo mesto večeraj kot izumrto

Včeraj dopoldne je bilo prvič v zgodovini Clevelanda, da je bil za sedem minut ves promet ustavljen po ukazu vojaških in civilnih oblasti. Vozovi pocestne železnice in avtomobili so stali in ljudje so izginili s cest. Bila je to vaja za slučaj zračnih napadov. Razen par slučajev prestopkov, je bila vaja popoln uspeh.

Potem, ko so okupirali štiri italijanske otoke v Sredozemlju, so se z vso silo vrgli na Sicilijo. Vlada je baje že ukazala civilnemu prebivalstvu zapustiti otok

Gl. stan zaveznikov v Afriki, 14 jun. — Neka Reuterjeva depeša iz Severne Afrike poroča, da so zavezniki okupirali v Sredozemlju že četrti italijanski otok — Lampedusa. Prej so že zavzeli Pantellerijo, nato Lampedusa, zatem Linosa in zdaj Lampedusa.

Na pariškem radiju je včeraj komentiral nek vojaški izvezenec, ki je trdil, da bodo morda začeli zavezniki z invazijo še ta teden. Vest je poslala v London Reuterjeva novinarska agencija.

Zavezniki so se zdaj z vso silo vrgli na Sicilijo. Ameriški težki bombniki so včeraj obiskali v h o d n i del Sicilije ter bombardirali letališča pri Katani in Gerbini.

S tem so začeli zavezniki ofenzivo na zadnjo točko, ki jim še brani dostop do Italije same.

Neko poročilo zatrjuje, da je premier Mussolini ukazal civilnemu prebivalstvu, da se izseli iz Sicilije. Neka depeša iz Kaira pa poroča, da so naložili Italijani opremo vseh važnih industrij v Palermu na ladje in jo odpeljali v Italijo.

Ameriške zračne trdnjave so zmetale včeraj na gori omenjena letališča nad 250,000 funtov bomb. Ko so dospeli ameriški bombniki, katere gonijo po štirje motorji, do Malte, so se jim pridružila angleška napadalna letala, ki so jih krila pri napadanju po Siciliji. Potem so jih Angleži zopet spremili do Malte, nakar so ameriški avijatičarji sami nadaljevali pot do svoje baze. Od Malte do Sicilije je 125 milj.

Bombniki so razbili na letališču pri Gerbini osem osiških letal. Tri so zadele bombe ravno, ko so se hotela dvigniti. Z zraka so pa Američani izstrelili pet osiških letal.

V Kataniji, ki leži 13 milj vzhodno, so ameriški bombniki povzročili iz d a t n o škodo na hangarjih in letalih, ki so bila na tleh.

Sicilija leži 60 milj od otoka Pantellerije je dolga 150 milj in obsega 9,900 štirjaških milj površine. Sicilija je že več tednov pod neprestanim bombardiranjem iz Malte, iz Tunizije in Kaira.

Sabotaža v Sloveniji

Radio Moskva poroča, da so patrioti v Sloveniji izvedli v zadnjem času velika sabotažna dela na železniških progah. Na postaji Sava so poškodovali 25 tovornih vagonov in precejšnje število tovornih avtomobilov, naloženih z vojaškim materialom. Nekje drugje so vrgli iz tira dolg tovorni vlak in za štiri dni pretrgali promet na progi.

Prijazen obisk

V spremstvu svojega dobrega očeta nas je včeraj obiskal Rev. Bonaventura Bandi iz samostana Sv. Križa, Canon City, Colorado. Povedal nam je, da je samostan zdaj skoro ves v slovenskih rokah: prior mu je p. Ciril Zupan, administrator p. Steven Suštaršič in Rev. Bandi ima v oskrbi poletno deško taborišče, kamor prihajajo dečki za kratek oddih iz vseh krajev dežele.

BOJNA FRONTA

PACIFIK — Ameriške podmornice so potopile 12 japonskih ladij, vključno en rušilec ter poškodovale nadaljne štiri ladje. Neka ameriška podmornica se je sprijela tudi z japonsko podmornico in jo uničila.

ZRAČNA VOJNA — Angleška zračna sila je bombardirala po Nemčiji že četrto noč. Včeraj so nemški bombniki dvakrat napadli London.

RUSIJA — Ruska armada je preprečila Nemcem prehod čez spodnji tok reke Donec. Rusi nadaljujejo z napadi zračne sile vzdolž vse fronte. Nemci so včeraj poročali na radiju, da se Rusija pripravljajo na veliko ofenzivo, toda rusko poveljstvo molči o tem.

Doktor je napovedal sam svojo smrt

Tecumseh, Okla. — Dr. U. S. Cordell je izjavil, da s preiskavo lahko dožene, kdaj bo kak bolnik umrl in to skoro do ure natančno. Oni dan mu je srce precej slabo bilo. Preiskal je tudi sam sebe in ugotovil, da bo na ta in ta dan umrl. Pa ni. Toda naslednjega dne se je popoldne vlegel za kratek oddih in se ni več zbudil. Bil je star 72 let.

Država ne more siliti v pozdrav zastavi

Washington. — Najvišje sodišče je spremenilo z 6 proti 3 glasovom odlok iz leta 1940 ter določilo, da ne more nobena država prisiliti otrok v javnih šolah, da bi pozdravili ameriško zastavo. Kot velja splošno svoboda govora in tiska, zbiranja in vere, tako velja svoboda tudi v tem, je mnenje vrhovne sodnije.

Včeraj nas je parilo

Včeraj je bil najbolj vroč dan v tem letu. Toplomer je bil zlezel ob štirih popoldne na 94 stopinj. Zvečer je padlo pol inche dežja, ki je zelo prav prišel našim vrtovom. Tudi za noč obljublja vremenski urad nekaj mokrote.

Nazaj v stari čas

Clevelandska mestna zbornica je včeraj odglasovala, da bomo pomaknili zadnjo nedeljo v septembru ure za 60 minut nazaj. To se pravi, da bomo šli tedaj zopet nazaj v stare dobre čase.

Druga obletnica

V sredo ob osmih bo darovala v cerkvi sv. Vida maša za pokojnim Josephom Prijateljem v spomin 2. obletnice njegove smrti.

Ne bo vaje

Dekliški Baragov Glee klub ta teden nima vaj. Vaje bodo pa kot navadno prihodnji tork.

"AMERIŠKA DOMOVINA"AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po razpisalcih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year.
U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year, \$3.50 for 6 months, \$2.00 for 3 months.
Single copies 3c

Entered as second-class matter January 6th, 1906, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 140 Tue., June 15, 1943

Prepričevalni dokazi

Pomožni akciji slovenskih župnij, ki nabira prispevke za reveže v stari domovini, ni treba zdaj nobenih dokazov več, da je v pravem. Proletarec namreč to akcijo napada na celi črti, torej je to dovolj očiten dokaz, da je akcija prava.

Ker nima Proletarec nobenega faktičnega vzroka, da bi napadal to dobrodelno akcijo, ker to njegov žep popolnoma nič ne zadene, torej ni Proletarec vsled tega nič prizadet, ne gmotno ne moralno, smatramo, da ima glasilo slovenskih socialistov dva vzroka za ta napad in sicer: 1) ker so to akcijo započeli slovenski katoliški duhovniki in 2) ker Proletarec sam ne pričakuje iz tega sklada nobenih koristi, kot jih je dobil, na primer iz milijondolarskega fonda.

Torej je en vzrok napada gonja proti veri, drugi pa, ker ne bo za Proletarce absolutno nobene prilike, da bi se kdaj vsedel k tej skledi. Vsak cent, ki ga bo nabrala Pomožna akcija slovenskih župnij v Ameriki, bo šel za pomoč revežem v stari domovini.

Sicer pa to akcijo Proletarčev napad popolnoma nič ne boli. Iz tistih krogov namreč nismo pričakovali niti centa. Stvar zabeležimo le kot "slovensko vest," da bodo čitatelji videli, kdo je kdo.

Dodaj se je izkazala še vsaka akcija ameriških Slovencev, ki jo je napadal Proletarec, kot prava, in vsaka, za katero se je zavzemal, kot polomija.

Počitnice naj bodo doma

Vladni urad za obrambno transportacijo priporoča, naj bi ljudje letos kolikor mogoče ne uporabljali vlakov in avto busov za vožnjo na počitnice. Vsa ta prometna sredstva morajo biti namreč predvsem na razpolago armadi. Vlaki prevozi na mesec sedaj do dva milijona vojakov. Potovanje na dopust zavzema skoro isti obseg.

Zato ta vladni urad priporoča civilnemu prebivalstvu sledeče:

1. Prebijte letošnje počitnice doma, ali čim bližnji doma.
2. Zlasti se vzdržite potovanja v juliju in avgustu. Ako le mogoče, se poslužite dnevnih vozov in ako le morete, vzemite hrano s seboj. Jemljite na ta potovanja kolikor mogoče malo prtljaje.
3. Posebno pa se izognite počitniškega potovanja za 4. julij in za Delavski praznik.

Italija se ne bo podala prav do okupacije

Najboljše informirani zavezniki opazovalci, ki se ukvarjajo z razvojem vojnih dogodkov, so prepričani, da Italija ne bo šla iz vojne, dokler se ne bodo zavezniki čete izkrcale na italijanskem obrežju in začele s pohodom proti Rimu. Kljub vsem apelom od raznih strani na italijanski narod, naj pože ne fašij in naj neha z vojno, tega Italijani ne bodo storili, dokler ne bodo imeli zares pred vrati zavezniške armade.

Neizpodbito pa je dejstvo, da je nastala v ošiški obrambi velika vrzel, ko so zavezniški okupirali Tunizijo ter italijanske otoke Pantelleria, Lampedusa in Linosa. V teh zmagah so se zavezniški naučili nekaj važnega. Spoznali so, da se ošiške armade dobro bore, dokler napredujejo. Kakor hitro so pa potisnjene ob zid, jim pa vpade pogum.

V teh zmagah se je pokazala velika nadmoč zavezniške zračne sile nad nemško, ki je pokazala, da se ni v stanu bojovati na treh frontah hkrati: na ruski, na zapadni in v Sredozemlju.

Nemške čete so tudi pokazale v teh bojih, da ne morejo držati linij, ako je nad njimi nadmoč v zraku. No, tega tudi zavezniški niso mogli, dokler si niso zgradili take zračne moči, kot jo imajo sedaj.

Kljub temu, da so zdaj vse šanse proti Italiji, pa ne moremo še pričakovati njenega razsula nekaj tednov.

Vozni red zaveznikov posluje v naslednjem redu. Tunizija je padla zaveznikom v roke 15. maja. 27 dni pozneje se je vdal italijanski otok Pantelleria, Lampedusa en dan pozneje in Linosa drugi dan. Ako bodo šli zavezniški v tem tempu naprej, ne moremo pričakovati padca Sicilije pred koncem junija ali začetkom julija. In ako govorimo skrajno konzervativno, zavezniški ne bodo na celi črti napadli Italije in začeli z invazijo pred 1. avgustom.

Ta izvajanja so popolnoma nevojaškega značaja in so samo ugrabljiva. Prav možno je, da imajo zavezniški voditelji čisto drugačne načrte in bodo začeli splošen pohod na Italijo morda mnogo poprej. Gornje kalkulacije so samo na podlagi zavezniških operacij do zdaj.

Zaenkrat se računa, da se čuti Mussolini pod nemškim varstvom še dovolj močnega, da bo zadržal armado na bojnem polju in civilno prebivalstvo v šahu, dokler ne bo ameriško in angleško vojaštvo faktično na maršu proti Rimu.

Mussoliniju ne preostaja zdaj drugega kot boj. Druge izbire nima. Od zaveznikov ne more pričakovati nobene milosti in kadar bo moral enkrat bežati iz Italije, je dvomljivo, da bi ga sprejeli z odprtimi rokami v Berchtesgaden, kjer je Hitlerjevo domače ognjišče.

BESEDA IZ NARODA**Graduacija v Madisonu**

Hubbard Rd. — Graduacija naših visokošolcev v našem Madisonu se je kaj lepo in častno završila. 19 krepkih fantov in 21 brhkkih deklet se je bilo postavilo pred nas v svoji častni uniformi. Na prsih so imeli pripele lepe bele vrtnice.

Ko je bila obširna dvorana napolnjena, so prikoralaki v sprejeto v dvorano drug za drugim, dekleta naprej in fantje pa za njimi, kakor se tudi spodobi. Za njimi pa so prišli profesorji. Kot sem že omenil so imeli vsi graduantje lepe vrtnice na prsih v znak čistosti in pa ljubezni do naše lepe domovine pod geslom "red, white and blue." Poleg drugih duhovnikov je opravič molitev prvi katoliški duhovnik Rev. Virant. Značilno pri tem pa je bilo to, do so med njegovo molitvijo vsi navzoči stali s sklonjenimi glavami, dočim so pri drugih sedeli. Rekel bi, da upoštevajo katoliško vero toliko bolj. Bil je pa tudi izvrsten govornik, ki je povedal marsikaj zanimivega. Kaj težko bi ga kdo prekosil.

Govoril je tako prepričevalno in ganljivo, da so poslušalci stopile solze v oči. Obrnili se je proti graduirancem ter jim razložil vse križe in težave, ki stoji sedaj pred njimi in med drugim je tudi rekel, da jih ne čaka samo ta strašna vojna, ampak tudi druga ali št. 3, katera bo neizogibna, če se ne sklene pravičen mir. Dal je tudi lep nasvet dekletom, katere mogoče mislijo na možitev s fanti, kateri bodo poklicani v armado, da naj se nikar ne poroče samo radi denarja, ki bi ga mogoče dobile, če bi bil ubit mladi mož; ampak naj jim ostanejo tudi zveste.

Kaj fino so se postavili, posebno pa naši slovenski fantje: Tony Perme, Jacob Mavko, ki sta označena še posebno v spominski knjigi. Mavko je označen, da se je najlepše oblačil. Saj so pa tudi bili vsi v raznih šolskih odborih. Naš Eddie, kot jako priljubljen med vsemi v teh krajih je bil pa v uradniškem štabu, ki so urejali spominske knjige in vse drugo kar se tiče tiskovin v dotični šoli.

Te slavnosti se je udeležilo mnogo ljudi tudi iz drugih krajev, ker ima vsak poznanec od svoje strani. Prav tako jih je prišlo več tudi iz Clevelanda pogledat našega Eddieja kako se je postavil. Prav lepo so ga ob tej priliki tudi obdarili z raznimi spominskimi darili in tudi z denarjem. Tudi vsi naši tukajšnji sosedje so se ga lepo spomnili z darili. Tudi iz drugih držav so se ga spomnili sodniki z voščilnimi pismi za srečno bodočnost in pa tudi z denarnimi darili.

Iz Clevelanda so se bila pripeljala na to slavnost tudi prijatelja dekleta, ker se pa že doli časa nismo videli, je bilo poljubov na koše, pa ne zame. Silil sem se v ospredje in ponujal, pa vse skupaj ni nič pomagalo, ni ga bilo poljuba, pa ga ni bilo. Ker sem se pa v času tukajšnega bivanja teh deklet vsem menda toliko prikupil, sem jih pa le dobil par ob slovesu, pa ne mislite takih iz dna srca, ampak bolj radi lepšega, kot se pač spodobi.

Priznati pa moram, da nisem bil pozabljen pri tej slavnosti. Naš Tone iz Clevelanda in pa Mrs. Mlakar iz Madison on the Lake sta skrbela zato, da pomankanja nisem trpel. Prav lepa hvala obema. V splošnem pa gre najlepša zahvala vsem in še posebno pa Mrs. Skrtić za tako dobre štrukturalke. Torej tako nekako se je ta slavnost

završila v najlepšem redu.

Naslednjega dne pa se je naš Eddie veselo usedel na traktor in se spustil z njim na polje sejat oves, dasi je bilo že malo pozno. Marsikje niso posadili niti zgodnjega krompirja radi velikega in vednega deževja. Potem se je pa spravil nad kurozo. Se ravno o pravem času so nalivi ponehali. Sedaj pa traktorji veselo hrnijo vsenaokrog, da jih je kar veselje poslušati, skoro bi rekel dan in noč, da se tako nadomesti za ostalo delo.

Sicer jaz ne tarnam radi sebe, če pada dež neprestano, saj be, če pada dež neprestano, saj se tudi sedaj prav kisló drži, ko to pišem in prši dež. Ker sem pa take "sorte," da imam rajši malo oblačno kot pa bi se vedno pekel pod tisto vrčo zvezdo in sem bolj tak, kot so ptice pod nebom — ne sejem nič, ne žanjam nič, preživljam se pa le. A nekdo pa le mora sejati in pridelovati, če se hočemo preživljati. Če bi jaz sejati in prideloval na polju, sem gotov, da bi slaba predla vsem, ker ne znam prijeti za tako delo. Solato in pa rožice, o tisto pa že znam obdelavati.

Tooliko sem dobil letos raznih sadik za cvetice, da mi je odmerjenega prostora že zmanjkalo. Tista lepa roža, ki jo je Tone prinesel iz Clevelanda je razcevela najprej in je najlepša kar jih bo, dasi jih bo na tisoče. Ker dekleta že vedo, da ljubim rože, me je oni dan ena povabila v Painesville in mi jih je dala precej za posaditi. Vse je sedaj v najlepše razmahu v teh naših krajih.

Krompirja nam tudi ne primanjkuje kakor se pritožujejo mestni ljudje, da se ga ne dobi. Jaz sem bil lansko leto usadil toliko prav ta poznega, da ga se izkopati ni bilo časa in tako nam je sedaj prav prišel. Kadar ga je treba djeti v lonec, grem kar s košaro na nivo, pa ga nakopljem. Saj so tudi Newburčani videli, kje je bil posajen, ker so me bili obiskali že tam pozno v jeseni. Precej pa je temu kriv John Rogel, da ga nisem izkopal prej, ker mi je bil obljubil, da ga bo prišel on kopati, pa ga ni in zato je pa ostal krompir čez zimo v zemlji. Zato pa sedaj raste krompir kar med solato, ki sem jo posejal tja, kjer je bil lani krompir. Ko grem po solato, pa še krompirja nakopljem.

Morda bo kedo, ki se kaj razume na kmetije, rekel, da ni res tako. Če ne verjame, naj pride pa pogledat in se bo na svoje oči prepričal. Ravno tako je tudi s korenčkom, kadar ga je treba djet v župco, pa kar skočim ponj.

Nekateri imajo to slabo navado, da korenje jeseni izkopljejo in ga znesejo v klet, kjer jim potem segnje in je tako dvakrat prazno delo, poleg tega še nič za jest. Jaz imam pa to lepo lastnost, da delam kar se da najbolj na lahko in kar se le da, rad odložim za jutrišnji dan. Naši sosedje so pa takoli prištimani, da bi najraje naredili vse danes kot kaj pustili z jutri. Sosed John se nepresta-

no vozi na tistem traktorju in mi dela skazo, ker se jaz ne postopim kaj takega in zato jih pa tudi preslišim da je kaj.

Tako je dela povsod preveč zlasti pa na farmah, kjer je jako majhna ali pa sploh nič plače. Tako se tudi v mestih pritožujejo, da je preveč dela. Rekel sem že, da bi izvolili drugega predsednika v Zed. državah, potem bi pa morda kaj prenehali z delom. A moj prijatelj mi je rekel, da bo bolj težko kaj, prvič zato ne, ker se ne bo noben postopil premagati tega ki je že dobro ukoreninjen in drugič pa tudi zato ne, ker ne bo noben za karsibodi hotel prevzeti tako velikega križa. To je nekako tako kot na kakšnem zadolženem gruntu v starem kraju, kjer je le težko dobiti nevesto k taki hiši, ker se vsaka boji dolgova.

Ta moj prijatelj je tudi rekel, da je bil Hoover "prestinžl" in se je bal zadolžiti ameriških purgarjev kot so to stori-li drugi za njim, ker je v tisti svetovni paniki prišlo do takega poloma. Pri vsem tem so si nekateri bankirji napolnili svoje žepe, ker so od zamrznjenega denarja plačali vlagateljem manjk kot pol, a dolar je bil pa še vedno vreden sto centov prej kot poslej. Pri vsem tem jih je pa ubogi Hoover preslišal, kajti vse je letelo le nanj in še danes, ko smo do ušes zadoženi, se kaj radi spottikamo ob njega, ki nas je držal izven dolga. Te vrstice sem napisal v mojem uradu pri zakurjeni peči pa dobro oblečen, ker pada dež na dež in je pošteno mraz. Pozdrav,

Frank Leskovic.

Možak je imel zelo hudo ženo. Se reče, saj kolikor toliko hude imamo vsi, ampak ta je bila pa še posebno in vedno natknjena. Včasih ga je tako zmravala, da se je revež sam sebi smilil.

Nekoč se je pa njena natura mahoma spremenila. Kot bi odrezal, ga je nehala zmerjati. Menda se ji je zdelo, da je škoda vsakih besed, da bo dedec ostal dedec in da ga ne bo nikoli spreobrnila. Zato je zaprla usta kot školjka in trdovratno molčala.

Spregovorila ni z njim niti besedice en dan, dva dni, teden dni, celih štirinajst dni. Muka je bila to zanj, pa muka tudi za moža. Če jo je še tako ogo-varjal, ni dala glasu od sebe. Ni rekla bev, ni rekla mev, kot bi bil vsak dan veliki petek popoldne.

Pa si mož umislil nekaj posebnega. Gre v bližnjo mesnico in kupi posušen goveji jezik. Doma ga obesi pred hišna vrata, se vsede zraven na verando in čaka, kaj bo. Vedel je, da je žena v hiši in da so bila okna v sobo odprta.

Pa pride mimo znanec, ki se ustavi in začne z našim mučnikom razgovor o vremenu, o delu in drugih vsakdanjih stvareh. Naenkrat zagleda znanec obešen jezik. Ves začuden vpraša:

"Zakaj imate pa tisti suh jezik obešan nad vrati?"

"Veš," mu možak zaupno pove, pa toliko naglas, da ga je žena lahko slišala: "to je jezik moje žene, ki se ji je pred par tedni posušil."

"O, ti hudoba ti!" tedaj zagrmí ženin glas iz hiše, "jaz ti bom že pokazala posušen jezik —" in zvenketi zvenk — prileti kastrola skozi okno na verando.

Mož se pa ves blažen nasmehe, proti prijatelju: "Hvala Bogu, saj se ji ni posušil jezik moji stari, in se ni."

Z letalom nad Julijsko krajino

(Spisal I. 1933 Ivan Lavor)

Ob gornji Soči smo v središču "Gora," kakor imenujejo domačini na kratko ves gorski svet v severnem delu Julijske Krajine. Najrajši bi zadržali letalo in skušali določiti ob zemljevidu vrh za vrhom v tej edinstveni gorski pokrajini, ki leži pod nami. Predel loči zahodne Julijske Alpe od vzhodnih. Boljere ceno: družji jih. K Vzhodnim Julijskim Alpam štejemo poleg Triglavske skupine in bohinjskih gora še Mangartovo skupino, Krnovo obgorje in Julijska predgorja ob Bači in Idriji. K zahodnim Julijskim Alpam pa veličastno skupino Spika nad Policami ali Montaža, južno od nje pa Kanin, ki pod njim izvira Rezijanska voda. Tam so doma Rezijanci, ki so kakor vsi beneški Slovenci, že leta 1866 prišli pod Italijo, pa so vendar do današnjega dne obdržali svojo narodnost, svoje šege in navade.

Prelep je ves ta gorski svet. Izoblikoval je posebnega človeka in naš jezik se je tu ohranil lep in čist kakor malokje. Polet nas vodi v velikih ovinkih po dolini Soče mimo Kobarida, ki je postal svetovno znan po italijanskem porazu l. 1917. Dalje proti Tolminu, slavnemu gnezdu kmečkih upornikov iz začetka 18. stoletja, slavnemu pa tudi pod drugih velikih sinovih. Saj leži pod Kromom nedaleč pod Tolmina Vrsno, rojstni kraj goriškega slavca, Simona Gregorčiča. Iz sosednje vasi Krna je bil doma drugi Simon, zgodovinar Tolminskega in zemljepisec Julijske Krajine, Simon Rutar.

Dolina Soče je zdaj ozka zdaj zopet malo širša. V prav ozko sotesko se pa stiska takoj za Sv. Lucijo južno od Tolmina, ko je sprejela v svoje naročje Idrijo in Bačo. Železnična proga, ki smo jo že videli pri Podbrdu, si utira pot po dolini Bače in sedaj tudi po dolini Soče s prav velikimi težavami. Vlak zgine opazujočemu letalcu čestokrat izpred oči, ker rije v številnih predorih in galerijah pod zemljo. Proga od Jesenic do Gorice je dolga 89 km. Od tega je 16 km v 27 predorih.

Lepa je vožnja v soškem vlakcu, še lepša pa je v zračnih višavah, odkoder imamo vse večji pregled čez vso deželo. Pri Sv. Luciji opazimo nenadoma veliko izpremembo v sliki pokrajine. Mogočni dolomitni vrhunci Julijskih Alp leže za nami, visokih raztrganih sten in globoko zareznih škrbih in prepadoh ni več videti. Proti jugovzhodu se širi planota, ki ima sicer ob pobočjih še velike gozdne površine, a je vendar vsa drugačna kot so Julijske planote in gore. To je Banjška planota, ki je prva izmed velik kraških ravnin, ki si sledijo v nepretrgani vrsti od Soče do morja. Sedaj smo torej že nad Krasom, onim delom slovenske zemlje, ki je svetu znan po kraških pojavih.

Svoj vzrok imajo ti pojavi v tem, da se apnenec v vodi hitro in lahko topi in da radi tega zelo propusten. Deževnica torej izginja skoraj vsa v globino in so za Kras značilne vrtače. To so dolbine v apnenцу, kjer se na dnu nabira nekaj rodovitne zemlje, medtem ko je vsa okolica pušta in gola. Posebnost so dalje reke ponikalnice, presihajoča jezera, podzemski toki, podzemske jame s čudovitimi kapniki. Predvsem so pa značilne velike planote.

Obširni gozdovi pokrivajo Trnovsko planoto, ki sledi na jugovzhodu Banjšici in je od nje ločena po dolgi Čepovanski dolini. Lesa ima ta planota toliko, da nasekajo samo v trnovskih državnih gozdovih po 36.000 kubičnih kmetov na leto. Velike, lepo urejene gozdove ima tudi Hrušica kakor splošno imenujemo Javorniško in Nanoško

planoto med Vipavo in jugoslovansko-italijansko državno mejo. Nanos je tu najimenitnejša gora, ki je visok 1299 m. Italijani trdijo, da je z njegove vrha zagledal Italijo longitudinalno, ki je visok 1299 m. Italijani trdijo, da je z njegove vrha zagledal Italijo longitudinalno, ki je visok 1299 m. Italijani trdijo, da je z njegove vrha zagledal Italijo longitudinalno, ki je visok 1299 m.

Obširni gozdovi pokrivajo Trnovsko planoto, ki sledi na jugovzhodu Banjšici in je od nje ločena po dolgi Čepovanski dolini. Lesa ima ta planota toliko, da nasekajo samo v trnovskih državnih gozdovih po 36.000 kubičnih kmetov na leto. Velike, lepo urejene gozdove ima tudi Hrušica kakor splošno imenujemo Javorniško in Nanoško planoto med Vipavo in jugoslovansko-italijansko državno mejo. Nanos je tu najimenitnejša gora, ki je visok 1299 m. Italijani trdijo, da je z njegove vrha zagledal Italijo longitudinalno, ki je visok 1299 m. Italijani trdijo, da je z njegove vrha zagledal Italijo longitudinalno, ki je visok 1299 m.

Iz Carigrada v Tiflis

(Nadaljevanje potovanja "V Carigrad")
Spisal Ljudevit Stiasny

se prepeljeva v bazar (trg), izstopim, da ga morem opazovati. Zanimajo me vendar tu ni samo razno blago, temveč še bolj narodi, ki se tu zbirajo. V bazarju namreč lahko opazujemo razne Rusove, Francozove, Angležev, Turke, Grke, Armence, a izmed tujih narodov Laze, Grumane, Mingrelce, Imerince, Čerkeze itd. Pač lepa pač!

Seja se potem dalje, da si vidim še velike shrambe za žito, katerih je tu nad 85.000. Vse morejo na enkrat shraniti milijonov pudov ali skoro milijona metrskih stotov. Izvoz petroleja raste letno do leta, zato pa tudi v trgovini cvete veliko. Najbolj zanimiv je v Rotsildi. Židom sicer zahtevajo potovati v Kavkaz, vendar imajo pariški Rotmistrski židovski mogotci drugi največjih tovarov na Kavkazu.

Iz Batuma v Tiflis.

Si ogledam znamenitosti v Batumi, podam se na kolodvor, kjer krasna stavba. Na kolodvoru je šetala velika množica ljudi, ki so prišli na potovanje. Tu sem imel prvi občutek, da mi je kaj ugajalo.

Nas vodi začetkoma skozi mestce, kjer so čistilnice, shrambe za petrolej. Tu sem imel poseben tovarniški potni list. Tako sem iz mesta Baku obšel morju. Pri Baku so študenti petroleja, ki do potovanja lastnikom ogromnega denarja. Mesti Batum in Baku sta železnica, ki vozi preko morja.

Na Batumom se prikaže železnica morskemu območju. Vodi dolgo časa ob morju, vendar živopisen. Krasno morje se smehlja lepo v svetlo modro. Na Batumi so zeleni blišči, zdaj pa vijolično modra. Na Batumi so zelene gore, a med njimi prijazne doline, ki se odvijajo z vednim zelenjem.

Na Batumi so pol ure od Batuma zračno precej široko dolino, v kateri so sedaj naseljeni kmetje. Čajna grana so vpeljali iz Kine ali iz Indije, deloma so jih vzgojili tu. V Batumi so delavci pod nadzorom Kitajcev, katere so poslali v Batumi. Vseh čajnih grani je tu že nad 200.000, a v bližnjih krajih so že na 400.000, da goji tu nadzorstvo posebnega urada. Čajno grmovje, limone, kave, kave in druge rastline. Čajne liste odvajajo trikrat: v drugo konjuro, v tretjo, v četrto. Čajna jeseni.

Na Batumi je tedanj car Nikolaj II., ki je pravil gojenec posebnega zavoda v Čakvi, se zanimal za naselbine s čajnimi nasadi. Naročil je na Batumi razne izborne stroje, ki jih pridobivajo čajni zavodi. Dočim čajne liste v Kini in na Batumi kar z nogami ter se pri Batumi potijo, se dovrši tu to

delo s stroji. Zato je pa tudi kavkaški čaj v Rusiji zelo na glas in dražji kot kitajski. V zadnjih letih pridobivajo v Kavkazu vedno več čaja, in tudi v tem čaka Kavkaz še lepa bodočnost.

Slednjič se skrije po skoro dvehurni vožnji morje in mi pridemo v krasen gozd, ki je podobno pragozdu. Stari mogočni veliki drevesi stoje zraven šibkih dreves, a povsod bujne rastline, povsod cvetijo in celo debla in veje so obdana od vrha s plezalkami. V mnogih krajih so že posekali gozdove, a tu pokriva zemljo gosti grmovje ali pa velikansko praprotnje.

Ker je bila vožnja skozi gozd precej jednolična, uredim si svoje reči. Pri tem sežem tudi v notranji žep pri telovniku, a potnega lista ne najdem več. Iščem in iščem, pa zaman. "Joj meni!" si mislim, "kaj naj počnem brez potnega lista v državi, kjer ne dobi noben tujec brez njega v gostilnici prenočišča. Kako se povrnem domov, ko je na meji tako strogo nadzorstvo, ter ne pustijo nobenega čez mejo, ne da bi prej podpisal višji policijski urad potnega lista? Kako naj zopet dobim nazaj potni list, ali kako naj si oskrbim drugega?"

Že sem se hotel vrniti v Batumi, ko zvem, da je v Tiflisu avstrijski konzulat. Sklenem torej potovati dalje, a ob enem obvestim policijo v Batumi, da mi je bil tam ukraden potni list.

Pri Samtrediju pride vlak iz Poti, pristaniškega mesta severno od Batuma, zato ostane tam vlak dalj časa. Ko se vrnem od pošte, kamor sem bil stopil, me sprejme (konduktor) opozori, da svojih reči ne smem pustiti brez nadzorstva v vozu, ker tu zelo radi krajejo. Od njega sem tudi zvedel, da se vozi z vsakim vlakom orožnik ter da sta na vsaki postaji dva ali celo več. Vključ temu tatvine niso redke.

(Dalje prihodnjič.)

NOVE DELOVNE URE V LEKARNI!

Ker je lastnik zelo zaposlen pri Rdečem križu in pri civilni obrambi, je spremenil delovne ure v lekarni tako, da bo lekarna odprta odslej

vsak dan

OD 9:30 DOPOLDNE

DO

10:00 ZVEČER

Zaprta pa bo

VES DAN V SREDO.

MANDEL DRUG CO.

15702 Waterloo Rd.

Ivanhoe 9611

Koso kupim!

Kupim starokrajsko, dobro ohranjeno koso. Kdor jo ima, naj jo prinese ali naj pokliče Oblak Furniture, 6612 St. Clair Ave. HE 2978. (141)

Važnost Jadranskega morja za invazijo

New York Herald Tribune od 30. maja je prinesla izpod peresa g. Paul Wehla dolg članek z naslovom "Jadransko morje, ključna pozicija osišeča za obrambo trdnjave Evrope." Prinašamo prevod tega članka, ker je izredno dobro dokumentiran.

Italija danes ni več ofenzivna trdnjava, iz katere bi Hitlerjeve in Mussolinijeve vojne sile ogrožavale Afriko in najkrajšo morskot pot zavezniških ladij Sredozemlja, pač pa je še vedno ključna in zelo važna pozicija v obrambnem sistemu osišeča. Varnost Hitlerjeve "trdnjave Evrope" je odvisna od italijanske kontrole nad Jadranskim morjem.

Kakor nekakšen ogromen fjord, je zasedeno Jadransko morje v osrčje centralne Evrope, prav do praga južne Nemčije. V planinah, takoj za vzhodno obalo tega morja, čakajo nestrpni jugoslovanski in albanski gerilci na zavezniška ojačenja, da poženejo Mussolinijeve legije nazaj v morje, a ceste in železniške proge, katere so gradili italijanski inženirji v smeri na vzhod proti Bolgariji in na Donavo, odpirajo pota v notranjost balkanskega polotoka.

Jadransko morje je platforma, po kateri se krečejo prometne linije za oskrbo Italije. Nemoteni promet po Jadranu in okoli njega je za Italijo ravno tako važen, kakor neovirano poslovanje "vzhodne Ruhere" za Hitlerjev rajh. Jadran je tudi zadnja pomorska pot za oskrbovanje Nemčije. Rumunski bencin, poljedelski pridelki iz južne Rusije, a tudi ladje iz Turčije, gredo včasih vzdolž grške obale skozi Korintski kanal ali pa okoli Peloponeza, če je omenjeni kanal zaprt, v Jadransko morje.

Važnost tržaškega pristanišča
Otrantsko ožino, tam kjer je

najožja, čuva na zahodu nizka, razjedena obala Puglia na peti italijanskega skorja, na vzhodu pa Albanija, ki se nahaja pod italijansko okupacijo. Trst, ki je postal po porušenju Genova največje pristanišče Italije, dominira severni del Jadrana. Nekdaj glavno morskot pristanišče Avstro-Ogrske, je Trst zdaj postal zadnja postaja izredno važnih železniških zvez z Dunajem, Budimpešto in Pragom. Vseh pet železniških prog, ki gredo iz vzhodne in jugovzhodne Evrope v Italijo, teče skozi Trst ali pa skozi kraje v njegovi neposredni bližini.

Nekaj najdragocenejših italijanskih pristanišč je razporejenih okoli Jadranskega morja — stare Benetke, ki so postale pred vojno zopet zadnja postaja nekaterih od najhitrejših in najbolj luksurijskih prekmorskih ladij; pomorska baza Ankona ob gornjem delu škornja; malo bolj na jug, Bari, ki razpolaga s prostori Brindisi — Brundisium starih magazini in ogromnimi dokovi, katere je Mussolini naložil prihranke polovice enega pokoljenja Italijanov; še dalje na jug Rimljanov, odkoder sta Sula in Cezar pognala svoje vojske na pohod proti vzhodu.

Na nasprotni obali — idoč od severa na jug — je dvojno pristanišče Reka-Sušak, dalje Senj, Šibenik in Split, trojica najvažnejših jugoslovanskih pristanišč, dočim se nahajata na albanski obali Valona in Drač. Nobenega od teh pristanišč ne morejo doseči zavezniški bombarderji z kratkim in lahkim poletom.

Prometni sistem na Jadranu
Na Jadranskem morju, ki je vsaj do danes ostalo varno pred zračnimi napadi, si je Italija ustvarila svoj poseben prometni sistem. Že preko 18 mesecev je Trst glavna postaja za tovore premoga iz gornje Šlezije. Od začetka parila 1942 sem, je dobivala Italija preko slovenske prestolnice Ljubljane, in čez Trst, dnevno po 8 do 10 vla-

kov, katerim je bilo priključeno 30 do 33 takozvanih cisternskih vagonov za prevažanje petroleja, torej na mesec približno 75.000 ton petroleja. Ta petrolej je bil odposlan v tržaške in rešerske rafinerije in v ladjedelnice v Monfalcone, kjer so dogradili med vojno izredno velike rafinerije. Tu se izdeluje največji del goriva za italijansko letalstvo. Iz Trsta, Reke in Monfalcone potuje bencin v cisternah ali z ladjami dalje proti jugu. Iz Valone prevažajo ladje izdelek albanskih petrolejskih vrelcev preko morja v rafinerije v Bari in Brindisi. Tudi premog dobavljajo z ladjami vzdolž obale.

Ker so železniške proge preko Alp predbežene in je tudi promet po Donavi že do skrajnosti izkoriščen, so začeli italijanski inženirji v cilju ugodnejše razdelitve tovarnega prometa, zidati več železniških prečnih prog in cest iz jugoslovanskih pristanišč na reko Savo, pritok Donave, in skozi Albanijo vzdolž stare rimske ceste od Drača na Egejsko morje in do Carigrada. Kljub večni sabotaži s strani jugoslovanskih grških in albanskih patriotov, prihajajo vendar še vedno znatne količine petroleja, cinkove rude in poljedelskih pridelkov na Jadransko morje. Od tam jih prenašajo italijanske ladje preko morja v italijanska pristanišča.

V bližini jadranske obale se nahajajo nekatere izmed največjih električnih central vse južne Italije. Več italijanskih ladjedelnic pa leži ob obali Jadranskega morja.

Kako velik je interes Nemčije za Jadransko morje, je razvidno iz dejstva, da si je Hitler izsekali iz zasedne Jugoslavije nekakšen koridor, ki vodi na Sušak, na severo-vzhodnem bregu Jadranskega morja, blizu Reke. Ta koridor deli Italijo od njenih začasnih posesti na vzhodni obali Jadranskega morja.

Najsevernejši del Jugoslavi-

je, preko katerega prihaja nacistična Nemčija na Jadran, je edina zaseka v dolgi alpski verigi. V teku stoletij je bila ta zaseka pozorišče invazij iz severa na jug in iz juga na sever. Danes vodijo skozi ta predel jugoslovanskega ozemlja: dve železniški progi in dve avtomobilski cesti; proga Muenchen-Beljak-Gorica-Trst in Dunaj-Ljubljana-Trst-Reka; cesta Dunaj-Beljak-Udine in Budimpešta-Ljubljana-Trst, ter Sušak-Zagreb.

V donavski kotlini se nahajajo ogromne vojne industrije, katerim služijo te prometne linije: Herman Goering Werke v Linzu, Steyer tovarna za motorje, železni rudniki in livarne v Avstriji in na Češkem; železne in jeklene livarne v Moravski Ostrovi in dalje proti jugovzhodu; rumunski petrolejski vrelci.

Železniške proge so izpostavljene zračnim napadom

Razven proge pod Brennerjem, so vse železnice, ki gredo ob obali Jadranskega morja v severno smer sicer zelo važne za osišeča, a obenem izpostavljene zračnim napadom. Prav posebno ona proga, ki gre skozi Ljubljano, vozi skozi kilometre dolge, strme soteske s krhkimi stenami, od katerih se čisto odtrgajo kameni plazovi. Berlin in Rim seveda dobro poznata strategično važnost teh linij. Glasom nekega nedavnega poročila iz Slovenije, tvega vsakdo, ki se približa železniški progi na manj od tri četrte milje, da ga ustrele.

Ako hočejo zavezniški z uspehom bombardirati ta vrata v Evropo, ki se imenujejo Trst, si morajo najprej priboriti vhod v Jadransko morje. Zavezniški bombarderji bi pač mogli poleteti iz Bizerte do Trsta, toda razdalja je več od 600 milj.

Zračni napadi zadnjih dni na kraje, ki leže v notranjem delu italijanske piete, morda označujejo operacije, ki se snujejo v tej smeri. Obale Puglie so z morske strani lahko pristopne, a notranjost dežele ima sorazmerno dobro razvit železniški in cestni sistem, preko katerega bi motorna vozila zavezniških premičnih čet mogla udariti z veliko hitrostjo v smeri važnih mest, kot n. pr. Bari, Brindisi in Toronto.

Zavezniški bi mogli zadušiti Italijo

Kakor hitro bodo imeli zavezniški v rokah utrjene postojanke ob vходу v Jadransko morje, bodo mogli pretrgati ves blagovni promet Italije. Iz Otrantske ožine se bodo mogli povzpeti po morju do albanske in jugoslovanske meje, in začeti svojo ofenzivo po novih, od Italijanov zgrajenih cestah, v Jugoslavijo, Bolgarsko, Rumunijo in Madžarsko, kjer bodo vojne sile sateliti osišeča morda s pozdravom čakali na prihod zavezniških, osvoboditeljev izpod nacističnega jarma. Zavezniško prodiranje z Jadrana na vzhod v Jugoslavijo, bi pretrgalo glavne zveze osišeča s Turčijo in s Egejskim morjem, ter bi najbrže privedlo do otvoritve morske ceste skozi Dardanele in Bospor — najkrajšo pot iz Amerike v Rusijo.

V Jadranu bi naleteli zavezniški na izredno ugodne pomorske zveze, ki bi jih privedle globoko v notranjost Hitlerjevega carstva; Nemci bi bili za oskrbo svojih čet odvisni od nekaterih redkih in neugodnih železniških prog, ter bi se morali boriti proti zavezniškom v pozicijah, ki so v zaledju ogrožene od močnih gerilskih skupin.

Zavezniško prodiranje v Jadransko morje bi bilo, v mnogo večjem obsegu, slično udarcu solunske ekspedicije v prvi svetovni vojni, ki je zadala centralnim silam prvo smrtonosno rano in jih prisilila k predaji. (J. I. C.)

DELO DOBIJO

Horizontal in

Vertical Boring

Mill operatorji

Layout Man

Machine Shop

Machine Assemblers

Inspektor za

Machine Shop,

na velikem delu

Crane Operator

Radial Drill

Operatorji

Barvarji

Structural Fitters

PLAČA OD URE

Ako ste zdaj v vojnem delu, morate dobiti dovoljenje, da ste na razpolago.

THE WELLMAN ENGINEERING CO.

7000 CENTRAL AVE.

(142)

SLUŽITE

IN

SE UČITE

OB ISTEM ČASU.

100% VOJNO DELO

Lucas

Machine Tool Co.

531 E. 99. St.

severno od St. Clair Ave.

Moški srednje starosti

in tudi

ženske nad 30 let

se sprejme kot

učence

na strojih za kovinaste izdelke.

PODNEVI ALI PONOČI
POSEBEN BONUS ZA NOČNO DELO
80 UR DELA NA TEDEN Z PLAČO
ZA 70 UR
ZA MOŠKE.
48 UR DELA NA TEDEN IN PLAČA
ZA 52 UR ZA ŽENSKE.
NE ZGLASITE SE V NEDELJO.
Plača na uro.
(June 12, 15, 17)

ŽENSKE

se sprejme

ZA ČIŠČENJE

Nočno delo.

Vprašajte za Mr. Stocker
od 8 zjutraj do 5 popoldne.
CARNEGIE MEDICAL
BLDG.
10515 Carnegie Ave.
(143)

Delo v pisarni

Dekle, ki je graduirala iz višje šole, dobi delo v pisarni, uradniško delo in nekaj tipkanja. Predznanje ni potrebno. Zglasite se pri Consolidated Mortgage Co., 417 Cuyahoga Bldg., MAin 8682. (142)

MALI OGLASI

Soba se odda

Odda se opremljena soba za moškega. Zglasite se na 1454 E. 221. St., Euclid, O. (141)

Ako iščete

dobrega popravilalca za vaše čevlje, pridite k nam. Vedno prvovrstno delo. Popravljamo stare čevlje ter imamo polno zalogo finih, novih moških čevljev. Cene zmerne.

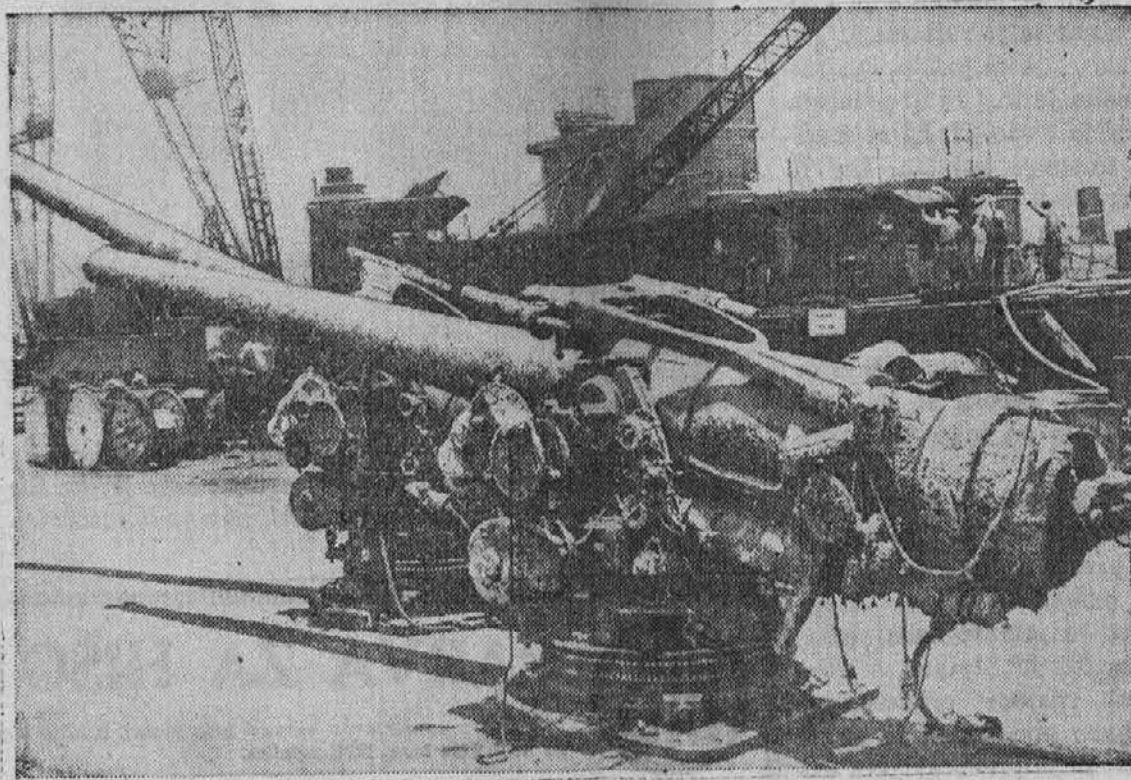
FRANK MARZLIKER

16131 St. Clair Ave.

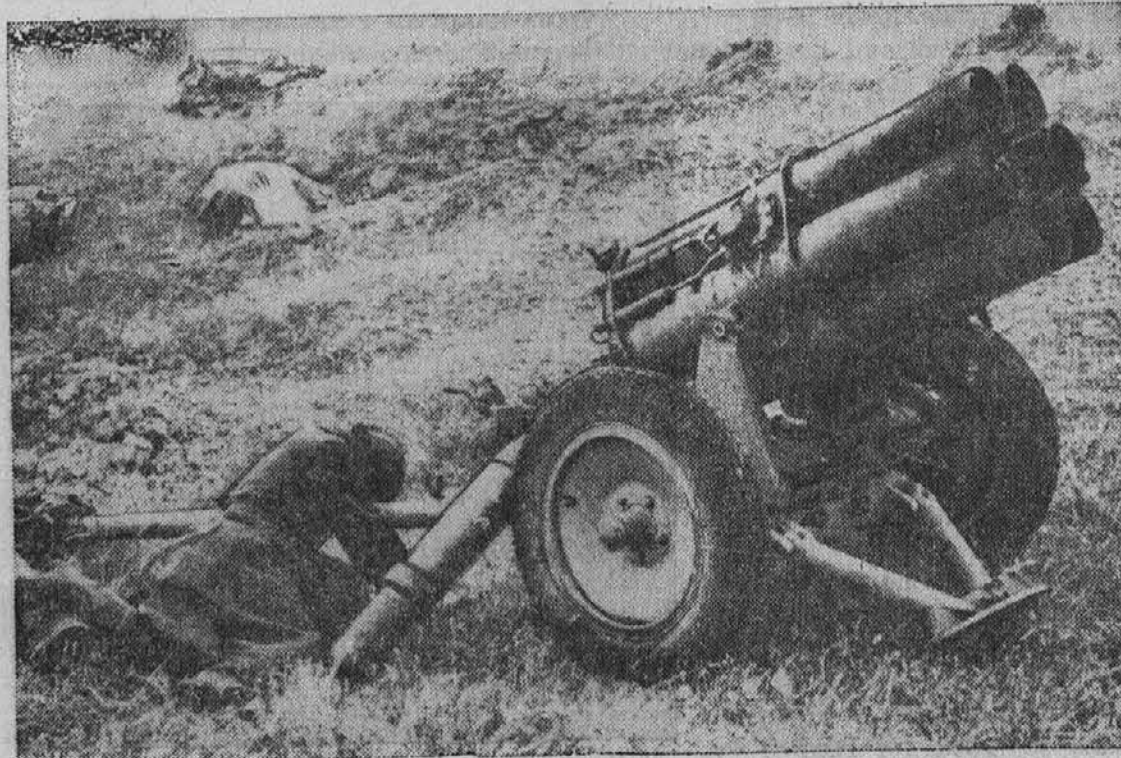
(Tues. x)

Podjetje naprodaj

Naprodaj je čistilno, likalno in krojaško podjetje, ki popravljata tudi kožuhaste izdelke. Obratuje že 14 let. Krasna prilika. Proda se radi slabega zdravnja lastnika. Kogar zanima, naj piše na: Box 246, c/o American Home, 6117 St. Clair Ave., Cleveland 3, O. (142)

Po dolgih 17 mesecih so potegnili iz globine morja v Pearl Harborju te velike topove, ki so bili potopljeni z bojno ladjo Arizona. Topovi so pokriti z raznimi izločinami morskih rib, kar pa se bo dalo odstraniti, da bodo topovi zopet uporabni.

Ni se hotel podati. — Mnogo nemških vojakov se je raje podalo zavezniškom kot pa bi bili pobiti na bojišču pri Tunisu. Nekateri pa so vzdržali na svojih pozicijah in doletela jih je usoda kot tega osišekega vojaka, ki leži mrtve poleg svojega topa.

JUNAKINJA IZ ŠTAJRA

PREVEL DR. JOS. JERŠE

In v ta satanski koncert se je vedno in vedno sedaj žugajoče, sedaj žalostno tožeče vmešaval očetov glas: "Vlačuga je! Ti li nisi rekel: Bog ti bo odrekel pričevanje za njeno nedolžnost?"

In res, Bog ga je odrekel.

Poteptana ljubezen komaj se brani svoj najvišji zaklad. Jezdil je dalje ob Anži in zazdelo se mu je, da je nevidna roka prijel njegovega konja za udo. Oče je bil in je klical: "Vrni se! Li še nisi slišal govoriti Boga? — Prepusti grešnico pravici, ti pa imaš očeta, k nje-mu se vrni nazaj, ona te zaničuje v tvoji boli, on pa te bo ljubil."

Toda ljubezen mu še ni umrla, četudi je bila ranjena do smrti. V obupu je zaklical v temne gozde: "Ne! ni vlačuga!" — O, kako je danes zjutraj spala, tako nežno se je naslanjala na okno, ne, ne, tako mila, tako sladka nežnost ne more lagati, prej bi lagali nebo, zemlja in devet korov angelov, ki hvalijo Boga.

In dalje je dirjal.

Kar mu začne šepati konj. Močno se je prestrašil, kajti solnce je že šlo k zatonu. Stopil je s konja boječ se, da se je konj ranil. Pa se mu je samo razrahljala podkev. Ob uzdi je peljal konja naprej proti vasi, ki leži ob potu. Tam ve za kovača. Ze čuje iz daljave udarjati kladivo in leteti iskre.

Prispel je do kovačnice, poklical je kovača ven in mu je naročil, naj urno podkuje konja. Kovač je snel s kopita rahlo podkev, pristavil je lesenega kozla ter je šel po zrebilje in novo podkev. Henrik je od divje ježe ves spehan sedel na kamnato klop, ki je stala pred kovačnico.

Iz sosednje gostilne je prišla gostilničarka in je imenitnemu jezdecu ponudila okrepčilo, vino in ribo. Henrik, ki še od ranega jutra ni napravil nobene grizljajke, je nekaj malega jedel in pil. Ko se je okrepčal, je skočil po konci ter je hodil semtertje venomer zroč na velikansko uro v stolpu. Kakor hitro bo konj podkovan, bo kakor veter jahal naprej.

Tink, tink, tink — zadnjikrat je udarilo kladivo, kovač je dovršil svoje delo, konj je podkovan. Hitro se Henrik vzpne na konja in oddirja kakor blisk. Kovač začudeno gleda za čudnim neznanim jezdecem in prisluškuje peketanju kopit, ki se

je liki podzemski grom izgubljalo v daljavi.

Mnogo prej, še preden je Henrik v Štajru zajahal konja, da bi odjezdil iz Štajra, se je v Lincu pred kapucinskim samostanom ustavil Lucov voz. Hlapec je dvignil plahto in je rekel: "Dekle, sedaj smo tu, Bog te spremlja."

Štefka je urno zlezla izpod plaht, dejala je eno nogo na kolo in je skočila v voza; rožni venec, ki ga je celo pot molila, je vtaknila v žep ter je hlapecu ponudila srebrnjak, toda hlapec je rekel, naj ga pri patirih daruj sv. Antonu, ter se je peljal naprej s svojim rjavcem, da v deželni hiši opravi naročila svojega gospoda.

Z lahkimi koraki je stopala Štefana po hribčku navzgor proti kapucinskemu samostanu — Se nikdar ni videl mesta Linca, ki je s svojimi stolpi, zakopi in z gradom ležalo na njeni desni. Kar nič se ni ozirala okoli, saj je bila edina želja njene duše govoriti z močnim božjim, da sliši od njega voljo božjo v težki zadevi, ki stiska njeno mlado srce. Vso pot je vedno bolj in bolj rastlo to hrepenenje, tako da se ji je zdelo, da gre rjavec naprej kakor polž; najrajši bi bila mnogokrat skočila iz voza, da bi peš tekla naprej, da bi čimprej prišla do svojega cilja.

Sedaj je na svojem cilju.

Ko je stopala po hribčku navzgor, ji je nakrat postalo tesno in v strahu ji je začelo biti srce. Sedaj ji je namreč prišlo na misel, da prav za prav hudo ravna zoper povelje Albertovo, da ga obišče, in zdelo se ji je, da stoji zapisano nad sv. razpelom, ki visi na zidu nad samostanskimi vratmi: Ne pridi, ne pridi! Ze stoji pri porti in s svojo malo, mrzlo tresočo se roko seže po vrvi, da bi pozvonila ... toda mahoma jo zopet odmakne ... Toda, li-ni Zveličar sam rekel: Trkajte in se vam bo odprlo, Štefka, zdaj si tu, in sicer na izrecno božje povelje, zdaj velja vse prenesti, tudi če te godrnjaje sprejme tvoj duhovni oče, spodil te ne bo, kakor hitro bo slišal, zakaj si prišla.

Še enkrat je segla po vrvi in je pozvonila.

V hiši se je nekaj zagibalo, in vrata so se odprla. Star možiček s sivo brado v rjavi obleki, z vrvi prepasan, je ven pomolil svojo glavo in je vprašal, kdo je in kaj hoče.

Štefana si je nekoliko trdneje privezala trak svojega štajerskega klobuka, popravila si je ruto, s katero je bila ogrnjena, in je ponižno vprašala, če more govoriti z gospodom patrom Albertom. Samo nekaj malega, samo par besedic. Kapucin zamrmra: "S patrom Albertom iz Lambaha?"

Štefana je prikimala, tako ji je močno tolklo srce, da ji je zastala beseda.

Kapucin zamaje z bradato glavo in pravi: "Peter Albert nikogar ne sprejme, najmanj pa ženske. Tudi se bo danes odpeljal, dvomim, da bi prišel doli. Če znaš pisati, zapiši na listič, če ne, pa kar meni povej, kaj imaš, pa mu bom kar jaz izporočil."

"Ne," je rekla Štefana; kar zatrepetal ji je srce, ko je rekel stari: Danes se odpelje. Samo za en dan je šlo, in bila bi ga zamudila!

"Ne morem zapisati. Lepo prosim, častiti gospod pater,

povejte mu, samo par besedi prosim," njen sladki glas je z njenimi velikimi plašnimi očmi povednik, vrhutega sem prišla od zelo daleč."

Kapucinski gvardijan je odgovoril: "Saj je že vendar dvakrat rekel, da ne pride."

Štefana je svoj blede, objokani obraz dvignila proti strogemu patru gvardijanu in je na glas ter z vso močjo svojega srca vzkliknila:

"Potem ga v tretjič prosim, ne gre samo zame, gre tudi za druge! Prosim ga —" njen srebrni glas je odmeval po mračnem hodniku, kakor se ptiček, ki ga preganja vihar, zateče k oknom trdosrčnih ljudi. "Moram priti! Saj je zadnjikrat, prav gotovo zadnjikrat."

Ko je tako iskreno prosila, so se v klavzuri odprla vrata. S hitrimi koraki je stopil ven visok, suh mož v črni meniški kuti. Štefana čuje glas, ki jo vprašuje tako častljivo, tako sveto, kakor bi govoril sam Zveličar:

"No sedaj, kaj pa ti je vendar?"

Poleg gvardijana je stal gospod Albert, neprijazen in mračen; kakor takrat v stolpu je raztegnil roko pred seboj in

"Ne pride. Naroča ti, da se vrni domov."

Zdelo se ji je, da jo je nekdo s pestjo udaril na srce. "Pa tako daleč sem se pripeljala," je rekla. "Ze vem, iz Štajra," je zamrmral brat, "toda ne bo ga." Tedaj je Štefana sklenila roke:

"Za božjo voljo, nekaj tako važnega imam. O, tako lepo prosim gospoda brata," je iskreno prosila. Naenkrat so se ji udrle solze, naslonila je glavo na steno in je zaihtela: "Tako daleč ... sem prišla. Oj, kako grenko je to." Li ni prinesla Zveličarja v stolp? Li ni stori-la za ubogega bolnika, kar je mogla? Je-li to pozabljeno?

Kaj čuden mož je gospod Albert, pravi posebež, to vedo vsi patri, posebno, odkar dela tu v samostanu duhovne vaje; če mu ni kaj všeč, zna biti sirov kakor koe. Sirota se pa tako joka ... in od tako daleč prihaja.

"Bom še enkrat poskusil —" jo je tolažil stari. "Še enkrat grem prosit. Mogoče, da vendar-le pride."

Zopet je minulo nekaj časa, medtem ko je Štefana s sklenjenimi rokami prisluškuječ stala pred podobo, ki je visela na steni in je predstavljala Gospodovo mrtvo truplo v naročju njegove matere. Zopet so se bližali koraki.

Zopet je bil stari brat. Rekel je: "Nič ni. Ne pride. Rekel je, da povej patru gvardijanu, kar imaš na srcu. Pater gvardijan takoj pride."

"Saj ne morem tujcu povedati," je tožila Štefana. Moj Bog, taka bridkost, še sanjalo se ji ni, da se bo zato peljala v Linc, da kaj takega doživi. Štefana je po tihem jokala in je je sledila bratu, ki jo je peljal k porti. Zopet so se odprla vrata in iz samostanske klavzure je stopil precej visok, širokoplečat gospod, ki mu je temna, kodrasta brada segala skoraj do pasu.

"Kaj želiš" jo je ne preveč prijazno vprašal pater gvardijan. Brat je ob gvardijanovem priходу spoštljivo globoko povesil svojo sivo glavo.

Štefana je mirno ter zaupljivo rekla:

"Prečastiti gospod oče, lepo prosim, da bi prišel doli gospod

pater Albert iz Lambaha, v zelo važni zadevi bi ga rada vprašala za svet, ker je bil moj izpovednik, vrhutega sem prišla od zelo daleč."

Kapucinski gvardijan je odgovoril:

"Saj je že vendar dvakrat rekel, da ne pride."

Štefana je svoj blede, objokani obraz dvignila proti strogemu patru gvardijanu in je na glas ter z vso močjo svojega srca vzkliknila:

"Potem ga v tretjič prosim, ne gre samo zame, gre tudi za druge! Prosim ga —" njen srebrni glas je odmeval po mračnem hodniku, kakor se ptiček, ki ga preganja vihar, zateče k oknom trdosrčnih ljudi. "Moram priti! Saj je zadnjikrat, prav gotovo zadnjikrat."

Ko je tako iskreno prosila, so se v klavzuri odprla vrata. S hitrimi koraki je stopil ven visok, suh mož v črni meniški kuti. Štefana čuje glas, ki jo vprašuje tako častljivo, tako sveto, kakor bi govoril sam Zveličar:

"No sedaj, kaj pa ti je vendar?"

Poleg gvardijana je stal gospod Albert, neprijazen in mračen; kakor takrat v stolpu je raztegnil roko pred seboj in

"Ne pride. Naroča ti, da se vrni domov."

Zdelo se ji je, da jo je nekdo s pestjo udaril na srce. "Pa tako daleč sem se pripeljala," je rekla. "Ze vem, iz Štajra," je zamrmral brat, "toda ne bo ga." Tedaj je Štefana sklenila roke:

"Za božjo voljo, nekaj tako važnega imam. O, tako lepo prosim gospoda brata," je iskreno prosila. Naenkrat so se ji udrle solze, naslonila je glavo na steno in je zaihtela: "Tako daleč ... sem prišla. Oj, kako grenko je to." Li ni prinesla Zveličarja v stolp? Li ni stori-la za ubogega bolnika, kar je mogla? Je-li to pozabljeno?

Kaj čuden mož je gospod Albert, pravi posebež, to vedo vsi patri, posebno, odkar dela tu v samostanu duhovne vaje; če mu ni kaj všeč, zna biti sirov kakor koe. Sirota se pa tako joka ... in od tako daleč prihaja.

"Bom še enkrat poskusil —" jo je tolažil stari. "Še enkrat grem prosit. Mogoče, da vendar-le pride."

Zopet je minulo nekaj časa, medtem ko je Štefana s sklenjenimi rokami prisluškuječ stala pred podobo, ki je visela na steni in je predstavljala Gospodovo mrtvo truplo v naročju njegove matere. Zopet so se bližali koraki.

Zopet je bil stari brat. Rekel je: "Nič ni. Ne pride. Rekel je, da povej patru gvardijanu, kar imaš na srcu. Pater gvardijan takoj pride."

"Saj ne morem tujcu povedati," je tožila Štefana. Moj Bog, taka bridkost, še sanjalo se ji ni, da se bo zato peljala v Linc, da kaj takega doživi. Štefana je po tihem jokala in je je sledila bratu, ki jo je peljal k porti. Zopet so se odprla vrata in iz samostanske klavzure je stopil precej visok, širokoplečat gospod, ki mu je temna, kodrasta brada segala skoraj do pasu.

"Kaj želiš" jo je ne preveč prijazno vprašal pater gvardijan. Brat je ob gvardijanovem priходу spoštljivo globoko povesil svojo sivo glavo.

Štefana je mirno ter zaupljivo rekla:

"Prečastiti gospod oče, lepo prosim, da bi prišel doli gospod

je nejevoljno vzkliknil: "Kaj sem ti pisal? Pa si kljub temu prišla? — Moram reči, to je pa res pokorščina, človek se mora začuditi."

"Prosim, prečastiti oče, odpustite to motenje," se je obrnil proti gvardijanu, nato zopet proti Štefani: "Pojdi domov in beri, kaj sem ti pisal."

"Saj sem že brala," je rekla Štefana, na licih in na čelu so ji rdele rdeče rože od samega sramu, da mora tu stati pred menihi in se jim vsiljevati, toda ne umakne se s portnega praga, sedaj velja, ne sme ji uiti, dokler ji ne razodene volje božje.

Rekla je: "Prečastiti gospod, saj bi ne bila prišla, pa sem morala. Poslušajte me samo

trenutek. Gospod Albert, v veliki stiski sem in nujno potrebujem sveta, ki ga mi morete dati samo vi, iz srca vas prosim, samo en trenutek."

(Dolje prihodnjic.)

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Let's Buy Our Way to VICTORY With War Bonds!

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči Vam in Vašim Otrokom

KRAJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija v Ameriki . . . Posluje že 49. leto

Članstvo 38,200

Premoženje \$5,000,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 127.24%

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, poslušni in nadosolventni podporni organizaciji,

KRAJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, protibolezni in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; stroške pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejšo vrsto certifikate sedanjih dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če še nisi član ali članica te močnega in bogate katoliške podporne organizacije, pritrudi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrni na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD
351-353 No. Chicago St. Joliet, Ill.

Razpis službe

Odbor kluba društev SND na St. Clair Ave., razpisuje službo za natakarja za Klubove prostore.

Ako katerega veseli ta posel in se čuti za istega zmožen, naj pošlje pismeno ponudbo na urad tajnika kluba najkasneje do ponedeljka dne 21. junija do 7:30 zvečer.

ODBOR KLUBA DR. SND.

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Priloge k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

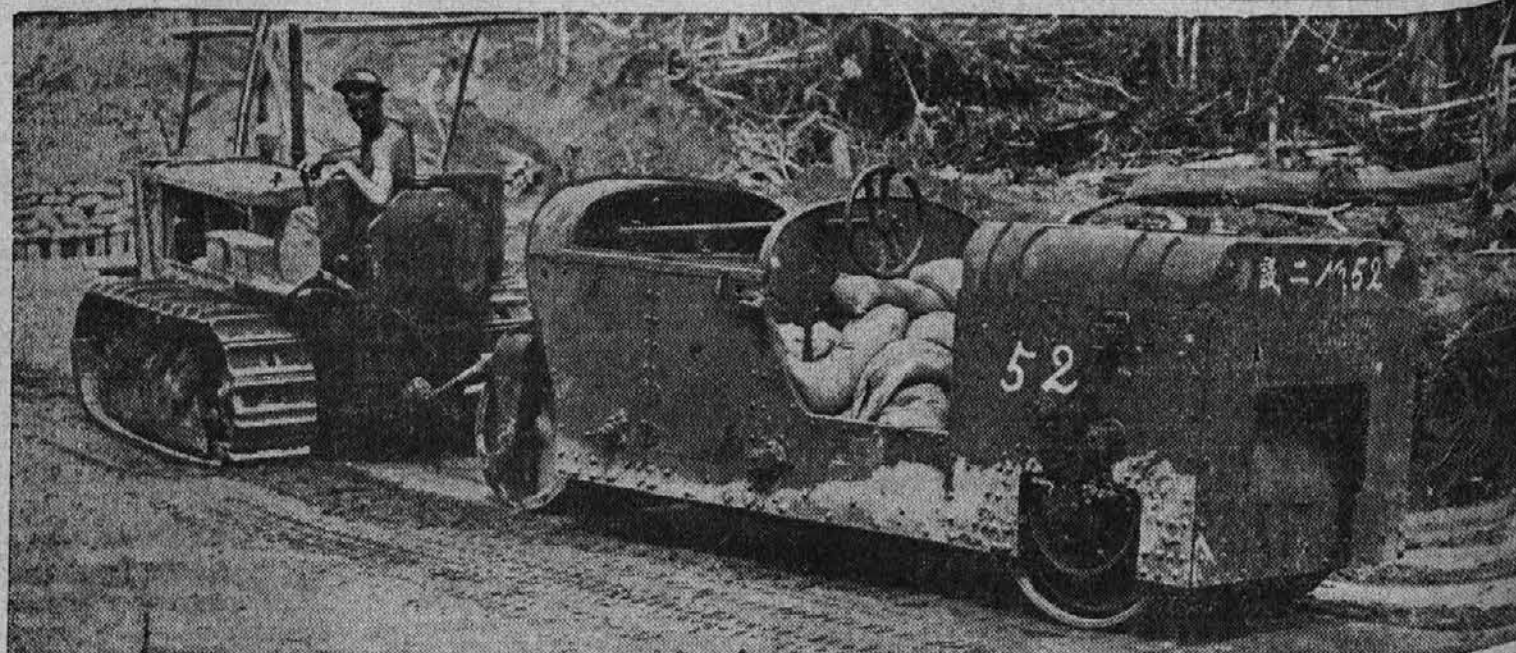
HEnderson 0628

BARVA ZA HIŠO!

Kadar nameravate barvati hišo zunaj, pridite k nam po najboljšo bavo BPS izdelka.

Pri nas dobite tudi WHITE LEAD in 100% čisto laneno olje. Naročila pripeljemo tudi na dom.

JIM SEPIC HARDWARE
16009 Waterloo Rd. KE 1300
VEČJA NAROČILA PRIPELJEMO NA DOM.

Med raznim vojnim materialom, ki so ga naši vojaki vzeli Japoncem na Novi Guineji je bil tudi gornji traktor, katerega so Japonci rabili pri gradnji potov med Dobadura in Ora Bay. Sedaj pa je ta traktor v službi Strica Sama. Med zaplenjenim vojnim materialom je bilo tudi veliko število topov, večje količine municije in drugih vojnih potrebščin.

V BLAG SPOMIN

TRETIJE OBLETNICE SMRTI NASEGA NEPOZABNEGA SOPROGA IN LJUBLJENEGA OČETA